

[Robert Mikkelsen.]

terne til et ganske andet og langt lavere Beløb.

Flygtningeadministrationen er placeret paa en ejendommelig og efter min Mening langt fra hensigtsmæssig Maade i vor Forvaltning. Den er opdelt mellem to, i visse Henseender mellem tre og fire Ministerier. Det er en Opdeling, som gør baade Regnskab og Kontrol urimelig kompliceret, og som gør det overordentlig vanskeligt for den, der som jeg ønsker at sætte sig ind i Spørgsmaalet. Nu skal jeg heller ikke paastaa, at den højtærede Arbejds- og Socialminister har gjort det lettere for mig, og jeg gaar ud fra, at den højtærede Finansminister, som jeg især retter disse Bemærkninger til, vil have lettere ved at skaffe sig fornøden Klarhed. Jeg tror, her er et Omraade, hvor den højtærede Finansminister uden at faa Brug for den nye Kommission, han har nedsat, kunde gennemføre, baade økonomisk og arbejdsmæssigt, særdeles besparende Reforme. Den nuværende uheldige Ordning har aabenbart i høj Grad, i alt for høj Grad, paavirket det Regnskab, der er aflagt.

Det Regnskab, der er optaget i Statsregnskabet for Finansåret 1945—46, i § 15 A XIV under Teksten: Udgifter vedrørende tyske Flygtninge m. v., er baade formelt og sagligt ufuldstændigt og ufyldstgørende. Allerede den første Postering er mærkelig. Honorarer til den centrale Flygtningeadministration staar opført med 0. Vederlag een Gang for alle ligeledes med 0, og den centrale Ledelse føres herefter ud med kun 58 408 Kr., hvilket jo ganske aabenbart maa være forkert. Flygtningeadministrationens centrale Ledelse er naturligvis ikke gratis. Jeg gætter paa, at de øverste Lederes Honorarer og Lønninger maa forputte sig et eller andet Sted paa Indenrigsministeriets eller Arbejds- og Socialministeriets Regnskaber, uden at jeg dog kan se hvor. Og det samme maa vistnok gælde for en Række andre af den centrale Ledelses Udgifter. Jeg vil anmode den højtærede Finansminister om at oplyse, hvor disse Poster findes.

Den samlede Udgift vedrørende tyske Flygtninge m. v. er i Statsregnskabet opført til 153 Mill. Kr., og det er den Sum, der er overført til den interessante nye Konto, som den højtærede Finansminister har oprettet til Glæde for sine Efterfølgere under § 26 I K 2 B. Nu ved imidlertid i hvert Fald vi, der sad i det Udvalg vedrørende tyske Flygtninge, som virkede i sidste Samling, at det virkelige Tal er langt højere. Vi ved,

at der er købt Barakker i Sverige for ca. 14½ Mill. Kr., som ikke er med i denne Sum. Vi ved, at Hæren har haft Bevogtningsudgifter, som af Forsvarsministeren er anslaaet til ca. 8 Mill. Kr., og at Modstandsbevægelsens Bevogtning af Lejrene er anslaaet til ca. 12 Mill. Kr. Vi ved ogsaa, at Indkvarteringsudvalget for Flygtningenes Vedkommende regner med Erstatningsbeløb, som løber op til henved 10 Mill. Kr., hvoraf i hvert Fald over 1 Mill. Kr. er kommet til Udbetaling — og ingen af disse Beløb er med i den Post paa Statsregnskabet, som efter sin Tekst skulde vise Udgifterne til de tyske og allierede Flygtninge.

At der kan være Vanskeligheder ved at gøre disse Beløb helt nøjagtigt op, kan ikke være nogen Motivering for, at det tilnærmelsesvis rette Beløb ikke er ført op, hvor det hører hjemme, og det kan ikke være rigtigt, at det Beløb, Regnskabet udviser, er et ganske andet, og maaske omkring 40 Mill. Kr. lavere end det virkelige Beløb. Det er en Misvisning af en Størrelse, som vistnok paa ethvert andet Ministeriums Regnskab vilde have vakt væsentlig større Opsigt, end det har gjort her.

De Vanskeligheder, som altsaa tydeligt nok har gjort sig gældende for Regnskabet Vedkommende, maa utvivlsomt i endnu højere Grad gøre sig gældende for Regnskabskontrollens, Revisionens Vedkommende. Og det er saa meget mere beklageligt, som det her drejer sig om Statsudgifter af en ganske ekstraordinær Størrelsesorden, Udgifter, som afholdes under Forhold, der paa mange Maader afviger fra, hvad der er normalt i vor Forvaltning. Ogsaa denne Side af Sagen vil jeg henstille til den højtærede Finansminister at tage op til Overvejelse.

Vi ved, at den højtærede Udenrigsminister har gjort et stort og paaskønnelsesværdigt Arbejde for at finde en Ordning, saa at alle de tyske Flygtninge kunde rejse hjem. Vi ved, at der nu i den seneste Tid endelig er opnaaet visse foreløbige Resultater af dette Arbejde, og vi tør vel gaa ud fra, at de Aftaler, der er truffet, ikke af nogen kan forstaas som Udtryk for, at Spørgsmaalet herefter for nogen interesseret Parts Vedkommende faar Lov til at hvile. De tyske Statsborgere, vi har her i Landet, hører alle hjemme i Tyskland. Det er allerede en meget alvorlig Ting, at vi har maattet have dem her saa længe, og skal det for et større Antal fortsættes endnu et længere Stykke Tid, vil Forholdene kunne blive aldeles utaalelige, en Ulykke baade for de